

ЭНЭ ХУУДААНДАМНАЙ УНШАГТЫ:

- Залуу композитор тухай.
- Шэнэ дуун.
- Шог ёгто, хадхуу мүнүүд.

Д. ДОРЖИЕВА

САГ

Утэр хүтэрэлдэн үдэрнүүд ябаад,
Он жэлүүдье нэмээжэл байна,
Эдир наһанайнни хүсэлнүүдье барлад,
Эршэ зоригым нэрээжэл байна,
«Саг, зогсо! Би хараһууб!»
Солгоё шпини хүгжэм шагһаһууб!
Ажабайдалайш аялга шалһаһууб!
Арадаа алдаршуулха зориг гарһаһууб!» —
Гэжэ үнэн зүрхэнһөө хашхарха,
Гэнэн бодол заримдаа түрэнэ,
Зүрхөө шагнаад, зүбөөр хэлээд,
Зонние басуулха хүсэл эрэнэ.

ГАЗАР

Газар, ехэ газар!
Мини түрэл газар!
Хүн бүхэнэй газар!
Аминан бүхэнэй газар!
Газар! Дээрш хүн
Наргаха гэжэ түрөөл.
Хураанан гэжэ хайнине
Хураалдан нуухаа үдөөл.
Үнэнэй хэтээдэ илхэе
Үе мүнөө ерэнхэй.
Угьтэй зоний сахна
Үзэл бодол эрхэнхэй.
Он жэлүүд суурлаган,
Өдөрлөдөн нэгэрнэ.
Мунхуй наһагай этгээдүүд
Мунхуй болохо мунхэрнэ.
Дээрш тэгш жаргал үгэ,
Дээрш сэрэг дайш.
Хуураг худал үгэ
Хуурдан нуушад — татай,
Зобонон яланан нэгэндэ,
Золоо олохон эрхэ,
Хүнэй наһин эрхэ,
Хүсэлэн авалх хушэрхэн,
Хушоршы наань, тэмсэхэ —
Хүн бүхэнэй үүргэ,
Тэмсэ, тэмсэ нлаха —
Газарай ганса хуули!

„ЗАХААМИНАЙ МЭРГЭНЭЙ“ УРШАГТА ЯБАДАЛ

Бүхэриг бэетэй, дунда зэргын нюрғатай, ялагсаһан хурса харасатай хүн Улаан-Удын нэгэ гудамжаар юушьеб хараалшалан янзатай алхалжа ябаһаар, гэнэ булан тойрожо ороод, уданшьегүй нэгэ айлтай үүдье аргахан татагсаба. «Хэтэн» гэжэ айлайхи танигдагүй айшанай орожо эрэнхэн дэ гайхалдашыб, дэжээ гаралжа нуушын урибал даа. Ариг сэрбэрхэнээр хубсалһан, томоотой бүдүүн үбгэжөөлэй ороходо, урвал табингүй яажа баһа болоход, Урлаггүй айшан мэндэж хэлээд, стил дээрэ нууха муртоо гэр соохины хулгай нидөөр оношолоон харадхиба.

— Хулисэты, танине юундэ танинагүй гэжээбиди? — гэжэ гэрэй эзэн эхэнэр хонирхоход.

— Намайе танихашьегүй наа, «Захааминай мэргэн» гэжэ дуулаһан эб байхат... Зүүдэмни зүгнөө һон гү, али зүмни тинмэ байгаа һон гү, үрэдөө, сонхо доогурттай гарахань, сэрэртэй шэнги байгаад, — гэжэ хашалгүйнөөр хэлээд, тугаарайһаа бүрнеше нүрөөтэй хурсаар хараад, хамар доороһоно юушьеб гүбэжөөдхиба.

Хүндөөр үбшлән хани хүрөөр үдэр, һүнгүй һахижа үдэршөлөн, аргатай наа хүл дээрэ бодхоохо тухай сэдхэжэ, һүниин зүүдэн, үдэрэй наһан болоһон эхэнэр нэгэл тинмэ юрэ бусын хүсэндэ дилдэжэ. «Захааминай мэргэнэй» абрал гуйха гэжэ шиидэбэ.

— Хани нүхэрнэй хэбтэрин болошоод байна. Эмшлэдэг бүхы газарнуударни ябаабди. Бөөнэ зарһагаргүй, — гэжэ эхэнэрэй уяран хэлээд, үнөөхи танигдагүй үбгэжөөл сэгтэ-эрэнээр хараад, хоёр гараа жайтэйхээр худалгөөдхиба.

— Сэдхэлээ зобохорюо юмен үгы. Нэгэ бузагай юмэ тохоболдон байна. Энэиние үгы хээ наа, хани нүхэртэй аямаршьегүй эдгээхэ, — гэжэ хэлээд, маани уншандаал хамар дороһоно гүбэрбэ.

— Ямар жэгтэй юм! Юун тохоболдо гэжээб? Утэр хэлэйт, ламахай! — гэжэ гэрэй эзэн эхэнэр үнэн сэдхэлээ гуйжа ороло. Гонч хонгор эхэнэрэ мэхэлжэ шаданандаа үбгэжөөл доосоого байсаад, гэр соожи эд бараанье нүдөө үзүүрлэн дахин хараадхиба. Үбэртлөөд абашаха юмен яһада бин хэбэртэй. Тингэжэ гэрэй

Элэ бүри хүгжэмэй училицида хурахаала ердэн эдишүүтэй танилсангаа, ямар дуунда дуратай юм ааб гэжэ шалгадаг зантай. Республикнай аймаг, нотаг бүриһөө сугларһан хууууд, басагадэй олонхи «Шамхандаа» гэжэ дуу нэрлэдэг байха юм. Аалгынь, үгынь хэт зохёон юм гэжэ бутла мэдэдэггүй. Үрэдөөл, тэрэ дуунай хүнгөөр хадуугадаг зохидон аялга хүний дура булаадаг гэжэ барандаа хэлэдэг.

«Шамхандаа» гэжэ дуунай хүгжэмэ залуу бураад композитор Сергей Манжигеев зохёон. С. Манжигеев республикыгаа үргэн нийтэдэ һайн мэдээжэ болонги. Мэргэжэлтэ дуушадшые, уран һайханай бүлгэмэйхидшые тэрэнэй дуунуудые дуратайгаар гүйсэдхэдэг байха юм. Харин симфоническа концертнуудтэ шэнхизнэдэг, Фортпиано дээрэ наадахаар бэшгэдэһэн пьесенүүдынь хүгжэмэй училициин, хургуулиин һурашад гүйсэдхэдэг.

Искусствын замые яажа эхилһэн тухай хөөрхөөдө, Манжигеев нигэжэ хэлэдэг. Хүгжэмэй училицида хурахаала, кларнет дээрэ наададаг мэргэжэлтэн болохоор бөө бэлдэжэ байгаа юм ха. Нэгэтэ кларнет дээрэ н а д а хаар зохёол (пьес) найруулаад туршаба ха. Тэрэмни һүрхэй гошые юмэ бүтэһөб гэжэ автор наһагары. Тингэбэшые нэгэ концертн үгэ тэрэнэ наадажархэ. Мэргэжэлтэ хүгжэмшэд Сергей Манжигеевий турүүшын туршалгада һайн сэнгэлтэ үгөнөн юм. Мэдээжэ композитор Б. Яминлов «Түрэл аялга» гэжэ нэрлэдэһэн хүгжэмтэ пьесынь шагнаад, залуу үбүгэ магтан урмашуулжа, гаһадаа хо до хүгжэм зохёомын дуралдаба. Тингэжэ Сергей Манжигеев хүгжэм зохёодог, хатарай аялга найруулааг боло һон.

Хүгжэм зохёохо хэрэгын улам амжалтатай болоод, 1957 ондо Сергей Манжигеев Свердловско консерваторин композиторска факультетдэ хурахаала ороо. Тэнэ һуража байхада, хүгжэмэй эрдэм шудалан, аялга найруулааг, арадай дуунуудые суглуулан шижэлжэ экспедицидэ хабдадаг байгаа. Консерваторидо һуража байхада зохёон юмэнүүдхэнь «Бураад хатарын» һайшаалаар. Тэрэ зохёол хубшөрөгйтэ инструментээр дүрбөн хүний гүйсэдхэхөөр найруулагдаһан. Нуралсаала тугэхэхэдөө, симфоническа оркестрей наадахаар «Поэмэ» гэжэ зохёол бэшэ һон. Тэрээгээрэ С. Манжигеев дипломоо хамгаалаа.

Хүгжэмэй дээдэ һургуули дүүргэжэ, түрэл Бураадтаа бусахада, хүгжэм найруулха, зохёохо талаар нилээн ехэ юмэ хээ. Зохёохи ажалайһаа хажуугаар, залуу композитор хүгжэмэй училицида баршалаа.

1964 ондо Сергей Манжигеев СССР-эй Композиторнуудай холбооны гэгшүүн боло һон. Дүрбөн жэлэй үнгэрхэдэ, С. Манжигеев БУРАСС-эй Композиторнуудай холбооны харьусалгата секретарин тушаал даагаа һон.

ДУУ ЗОХЁОГШО

Арбан жэлэй туршад нилээн олон үйлэ хэрэгүүд боло юм ааб даа. Эрүү хотодо «Поэмэ», «Хазаар моритоной хатарай» гүйсэдхэдэхэдэ, Сергей Манжигеев дирижёр үүргэ дүүргэ һон. СССР-эй олон хотонуудаар аяншалһан, республикын аймагтаа үнгэрэгдэдэг искусствө болон литературын үдэрнүүдтэ эдөөхитэйгээр хабаададаг. Зүгөөр хүгжэм зохёолго Сергей Манжигеевий эгээл шухала ажалын гэгшэ ааб даа.

Тэрэ «Поэмэ», «Хазаар моритоной хатар» гэжэ томо зохёолуудын Бураад орондоо нилээн мэдээжэ болонхой. Найдэрэй гү, али симфоническа концертнуудэй болоходо, Манжигеевий «Поэмэ» ходо гүйсэдхэгдэдэг. Нэгэ хубһаа бүридһөн тэрэ пьесэ хадаа хүгжэмэй «хэлээр» түрэл Бураад ороһоо магтан, бага зэргэ гунитгайхан, аярагуйгөөр урдан аялтсын шагнахада, хивааргүй тала дайда нидэндэ харалдаха. Яаралгүй урдан аялтэ гэнтэ эршотэ маршын хүгжэм нэлэдэг. Тингээһэн хүнэй сэдхэл долгисуулан скрипкин аялга соностожо, эдир наһан, дуран, һайхан шарай тухай хөөрөөн эхилшэхэ.

Жараад онуудай һуул багта композитор «Поэмэ» шэнэлэн залжаа, «Баатарнуудай дурахаалада» гэжэ нэрлэе юм. Заһагдаһан зохёомын өө мөөгүй, дүрэн үдхатэй зохёол болоо. Автор тэрэ зохёолоо Эсэгэ ороһоо хамгаалин Агууехэ дайнда унаһан забайкалецуудай — нотагайһаа хуууудэй наһин дуралсаалада зорюулаа юм.

С. С. Манжигеев «найдэрэй увертюра» гөнэн зохёол бэшэжэ, тэрэнэ республикыгаа 50 жэлэй ойдо зорюулаар шиндхэнхэй.

Улаан саг соо бэлдэй хүгжэм зохёожо худалдо. Даб дээрэ балеттөн зохио либретто үгы. Тингээһэн тэрэ худалмэриэ зогсоогоод байна.

Хүгжэмтэ томо зохёол бэшэдэшые наа, тэрэнэй хураган дорһоно һайхан дуунууд хүнгөөр мундалдаг гэжэ үгнәрһан «дэлхэй» гөршэлэн, Илангаа олоороо дуулаха дуу бэшэхэдэ, тэрэ шадмар болонхой. «Шамхандаа», «Улаан-Үдэ» болон бусад дуунуудынь арадай дуунууд болошо. Энэ хадаа композиторай ажалай эгээл һайн сэнгэлтэ бишу. Тингээ «Дэлхэй» — минни алыган дээр» гөнэн дуун үргөн Бураад орон соогоо мун эд дэдрэжэ һон.

С. Манжигеевий дуунууд хүнэй сэдхэлые юугээрэ татанаб? Тэрэнэй зохёонон, найруулан аялга хүгжэм арадай үндөһөтэй байна бишу. Түрэл арадайһаа хүгжэмтэ фольклор һайн мэдэдэг һон һойноо, хүн бүхэндэ ойглоготой, хүн бүхэндэ хадусатай дуунуудые зохёоно ха гэжэ наһагдана. Гадна дуун бүхэнэйн доторой

сохидол хүнэй сэдхэлдэ таатай. Манжигеевий аямарше дуунай аялга доро хатаржа боломоор. Мун баһа Сергей Манжигеев хүгжэм найруулха талаар һайн бэлдхэлтэй гэгшэ ааб даа. Үрэдөө, тэрэнэй бэшәһән дуунууд барандаа техникческэ талаараа өө мөөгү байдаг. Композитор аялтсын зохёохоһоо гадна, тэрэнэйгээ Фортпиано хамаг аккомпанементые тугас тааруулааг.

Эдэ бүхы шанарнуудыһан Сергей Манжигеевий дуунуудай амжалта дүүдйдана бээ. Олон дуунини республиканска гэгэтэнуудтэ, согсолборинүүд соо гараһан байха. Наян жэлүүдтэ Бураадтай номой хэблэл С. Манжигеевий дуунай суглууларие гаргахаар хараалаа. Бэлгитэ композиторай дуунай номой гарабал, хчч эон байртайгаар угтахэ гэжэ наһагдана.

— Дуу зохёонгүй байжа шадыхагүйб. Наһандаа ходел дуунай аялга найруулжа ябадагбин. Тархи соогоо дуун тухайл бодоо лбахаш. Таатай зохид үгэ бээрхаш даа. Дуунай аялга өөрөө гараад эрэхэ. Тингээһэн саарһан дээрэ бэшэжэ үрдишаш. Аялгын бин болоходол, бэшэ юмэнини бүтэдэг ха юм. — гэжэ композитор яаралгүй хөөрөнэ. — Заримдаа үгын олдохоһоо түрүүн аялга мундалшадэг. «Дэлхэй» — минни алыган дээр» гөнэн дуунай аялга бин болошоод, үгэ олдожо ядаа. Үгынь мэдээжэ бурлад нөвт Цырен-Дулма Дондокова аллганды тааруулан зохёогоо һон.

Зүб даа. Яһалашые зохид дуун бэшэгдэе. Баяр байсхалангаар халиһан, үлгөн дэлхэйгээ шэнэ нидөөр шартан гошоһон эдир хүнэй сэдхэлые харууһан дуун.

Уладай дунда уянгата дуунуудын элбэгээр таранги. Гэгшөшө композитор патриотическа шаиртай дуунуудышые зохёодог. В. И. Ленинэй түрөөр 100 жэлэй ойдо зорюулан сонсохогодон республиканска конкурсно һур жабаланта аялагтай дуу табича, хоёрдохы шанда хүртөө һон. «Түрэл наһага «мэндэһэн хубылга» гөнэн дуунини баһа патриотическа темэдэ бэшэгдэе. «Байгалай долгинууд», «Байгал» гөнэн ансамблнуудай хэрэгләнн тула арадай дуунууды шыгээр найруулааг. Һүүлэй үгэ Фортпиано дээрэ наадахаар хүгжэмтэ пьесенүүдые бэшэжэ байһай. Бураад, орд, башир хатарнуудай худхар «Хани барисан» гөнэн сюитэ бэшэжэ дүүргэе.

Уржа яһанан залуу композиторай ажалай түсэб ехэ даа. Олон дуушые бэшэжэ түсэбтэй. Удангүй баһа нэгэ шэнэ дуунини олоной дунда дэлгэрхэ аабса гэжэ хүлээнэбди.

О. КУНИЦЫН,
хүгжэм шэнжэлгэшэ.

дэ, үбгэ һамган хоёр эблэрэнхэй, һөөл илдамханаар хөөрлэдэжэ байбад.

— Би «Захааминай мэргэн» гэшөб. Бөө угай хүнби. Тингээхэ сонхо доогурттай гараха аргагүй байгаа. Тухайлхада, та хоёр халтад тэ гэрэл хэлэдэг, эбгүй һуудаг айл байнат. Эндотнай нэгэ шалтаган бин, — гэжэ хэлээд, һүрөөтэйгөөр ишэ тиншээ харасгаба.

— Гайха тагна ехэ! Ямар тинмэ шалтаган байгаа гэшээ? — гэжэ үй-хай болошоход.

— Хэлшөгүе ехэ нүгэл хэһэн байна. Тингээхэ ходо хэрлэдэжэ, нэгэ һалажа, нэгэ нилэжэ һуунат. Ушөө зобохон, — гэжэ зайгуул лам лаблаад, гэр соохиные хулагалһан хараба. Үбэртлөөр һайн юмен жаргадбагүй. Бүгдэшэ айлайхи бүрнеше мэгшэжэ, «ламын» урдаһаа бэлтсые хараад, абрал гуйһан янзатай һубад.

— Нохой халхай, ямар нүгэл хэһөн байгаа гэшээбиди!

— Муу хубсаһа суглуулан байна. Зуун табин түхэриг үгэртэй. Хакхархай муу хубсаһантайһанай хамта шатаажархихаб. Тингээхэ нүгэлтэй ариудхалдажа, саашадаа эбтэй зөтэй һуухат, — гэжэ хэлээд, үбгэ һамган хоёр үр мүнэг бэдэржэ, хуршэ айлдаа ошоод. Уданшьегүй мүнгөн олдоод, үмдэдэжэ хуушарһан бэлдэй, малгай, гутал гэжэ мэттын хубсаһан ламахайн хажууда сомгодошоб.

Нигээд лэ «Захааминай мэргэн» хоёрдөһөн айлһаа 150 түхэриг мунгэн үбэртлөөд, дүрбөн зүг, найман хизээр шэлгэн, тэрвэдэһэн гэгэ.

Тээд «Захааминай мэргэн» гэшэ хэн бэ?

Захааминай аймагай Хуурай Сэһир гэжэ нотагта түрэнэн, мүнөө пенсидэ байдаг Панхав Момон Панхавич өөрөөл даа. 1906, 1908,

Арадай аман үгын абдарһаа

ОНЬОН ҮГЭНҮҮД

Яарһан хэрэгтэ шамдабал дээрэ,
Лдаһан амитанда тувалбал дээрэ,
Худагай уһанда загһан байдаггүй,
Худалша хүндэ үлэмэ байдаггүй.
Уһанай үер бусааха бэрхэ,
Үгэ алдабал тэхэрюулжэ бэрхэ.
Дүлин хүндэ ноден туһатай,
Нохор хүндэ шэхэн туһатай,
Эбдэрдэггүй эд байдаггүй,
Эвдүүрдэггүй хүн түрэдэггүй.
Хомхой арьяатанай шүдэн хурса,
Хобууша хүнэй хөлэн хурса.
Толгойн муугаар талгасгаа зобоохо,
Һанаанай муугаар бээ зобоохо.
Нүхэргүй ябанхаар, хүлгүй яба,
Нүхэрөө гомдохууланхаар, шорой залги.
Бабана тэхэ толгойдоо бүхэ,
Бардам хүн өөртөө бүхэ.
Хэрэлдэхээр, хэлээ хаза.
Газарай үгы һаа, модон ургахагүй,
Гарай үгы һаа, ажал бүтэхгүй,
Һайнаар ажаллабал, жэлдэ, салаха,
Муугаар ажаллабал, үдэртөө садаха.
Удэрэй байлг — ажал,
Наһанай байлг — эрдэм,
Нүхэрэй һайнини — ёшхэл,
Ногооной һайнини — ялаг.
Һайл мориной туруун хурса,
Һайн эрын эрнэ хурса.
Хүлэгэй һайнине мордожо мэдэ,
Хүнэй һайнине цүхэсэжэ мэдэ.
Н. ЦЫНГУЕВАЙ
суглууларинаа.

БУРЯАДНИ
Хүгжэмнэй Б. Цырендашиевтай
Үгнэ Г. Дашамбиин

Интерпо

Музыкальная партитура с нотами и текстом на бурятском языке. Видно начало произведения с динамикой *pp*.